

at regeringen er indstillet på at gøre det, der skal til.

Vi er meget interesserede i at høre, om regeringen er villig til at indsætte de landstyrker, der skal til ifølge alle de eksperter, der udtaler sig om tingene, altså bl.a. Robert Zoellick. Vi håber, at regeringen vil svare konstruktivt på spørgsmålene, så omverdenen, den danske befolkning og også Folketinget, kan være trygge ved, at de informationer, der bliver givet, også holder vand.

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo ikke, fordi der er så frygtelig meget at tilføje.

Desværre har hele denne aktion jo bygget på falsk varebetegnelse; den er blevet solgt under sloganet om, at der skulle ydes en humanitær indsats for at redde kosovaalbanerne fra fordrielse. Men det eneste stensikre, vi har set, og som er blevet forstærket, efter at bombardementerne begyndte, er, at kosovaalbanerne er blevet fordrevet, og at der ikke er blevet sat nogen stopper for de serbiske militsstyrker, der forfølger kosovaalbanerne i Kosova.

Der er også mange ting, man kan undre sig over ved den bombekampagne, der foregår. Hvis man er så interesseret i at forhindre, at kosovaalbanere bliver dræbt eller bliver etnisk udrenset i Kosova, hvorfor bomber man så broer i Beograd? Der er mange andre ting: Hvorfor bomber man i nord, når udrensningerne foregår i syd? Der er mange spørgsmål, og dem får vi selvfølgelig ikke svar på, for alt det sidder der eksperter til at tage sig af. Men vi kan jo vurdere resultatet, og resultatet taler sit tydelige sprog: en total fiasko i forhold til det, man opstillede som målet. Dermed nærmer vi os den situation, hvor vi har et Kosova uden kosovaalbanere og et Serbien uden demokratisk opposition, dvs. at vi er gået fra slemt til værre. Vi har den værst tænkelige situation, og det er mildest talt ikke særlig godt.

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at bombardementerne og indsatte landstyrker på et eller andet tidspunkt giver resultat. Det skal såmænd nok komme om et halvt år eller 1 år eller 2 år. Selvfølgelig vil det da give resultat på et tidspunkt, men spørgsmålet er bare: Et resultat til fordel for hvem? Det bliver i hvert fald ikke til fordel for de kosovaalbanere, som er blevet slagtet her de seneste uger.

Jeg har to spørgsmål til udenrigsministeren – mere for at få tingene afklaret, for jeg synes, det

er vigtigt for os at vide det – og det ene spørgsmål går på, hvem det er, der fastlægger bombemålene i Beograd eller i Restjugoslavien, altså målene for de bombninger, der bliver gennemført. Hvem fastlægger de bombemål? Bliver der diskuteret i noget politisk eller militært organ, inden de fastlægges? Det er det ene spørgsmål, og det andet spørgsmål, jeg vil bede udenrigsministeren svare på, er, om myndighederne i Restjugoslavien advares om, hvilke bombemål der er udset, før bomberne falder.

Når jeg ønsker svar på de spørgsmål, er det selvfølgelig for at få løftet lidt af sløret for, hvad det egentlig er for en proces, der er i gang. Men uanset hvad det er, må vi altså konstatere, at det ikke er en proces, der er til gavn for kosovaalbanerne, sådan som det ellers bliver påstået.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg glæder mig over den meget store tilslutning, der er til det forslag, der er fremsat om et yderligere dansk bidrag til NATO i forbindelse med Kosovoluftoperationerne. Det er nu tredje gang i løbet af 3 dage, hvor vi har mulighed for at diskutere Kosovo her i Folketinget, og jeg skal derfor være yderst kortfattet.

Til hr. Villy Søvndal vil jeg sige, at når KVM'erne, OSCE-observatørerne, blev trukket ud, var det jo ikke, om jeg så må sige, med OSCE's gode vilje; det var af bitter nød. Der er ikke noget med, at vi trak dem ud, fordi vi gerne ville. Jeg kan forsikre, at det var en svær beslutning for den norske udenrigsminister, som i dette år er formand for OSCE, at træffe den beslutning, og følgevirkningerne udeblev jo heller ikke: efter at de var trukket ud, blev situationen værre.

Men hvorfor kunne observatørerne ikke blive derinde? Det kunne de ikke af hensyn til deres egen sikkerhed og af hensyn til, at de ikke kunne udføre den opgave, som var deres. Derfor var det nødvendigt at gennemføre tilbagetrækningen, og det var altså som følge af den meget brutale fremfærd fra serbernes side, som allerede på det tidspunkt var i fuld udfoldelse.

Så er jeg i øvrigt enig i to ting, som hr. Villy Søvndal var inde på. For det første, at vi skal undersøge alle forhandlingsmuligheder, og det gøres også. Der er tætte kontakter for at undersøge alle muligheder for at finde frem til en forhandlingsløsning og helst hurtigt. For det andet vil jeg meget gerne understrege endnu en gang, at det nu også gælder for EU og NATO at ud-